

Стоянъ майка си думаше :
 „Дона й чутна булярка
 и още хитра дувица,
 тя ще на уйчо кахъри
 кахър връз кахър да прави,
 та на коня си ша са приметна
 подиръ сватбата ша върва“

.....

И наистина, като стигнали сватбаритѣ до вратната на чутната болярка Дона, последната викала отвътре :

„Който портити прискочи,
 той ще булката дж земи“.

Жално Стефанъ се провикналъ „какво сторихъ, напра-
 вихъ, та сестринитѣ си синове ни канихъ, ни калесахъ“. Сто-
 янъ се отъ коня обадиленъ :

Тук съм, уйчо, тук съм, —
 дурде съм, уйчо, при тебъ,
 главата не заболява . . .
 Та са приз портити приметна,
 утори порти широки,
 покани сватба гуляма

.....

Но Донинитѣ хитрини и главоболия не се свършили и
 съ това, —

Дона изводи три юнака,
три юнака даалий, —
кълацити имъ от петъ вълкж.
 „Който навий даалиити,
 той ще булката дж земи“.

.....

Но Стоянъ и тукъ помогналъ на вуйчо си, защото на-
 вилъ даалиитѣ. Най-после Дона извадила „три моми *ясно-*
лики“ (еднолики, свършено приличащи си една на друга)

Който пузнай булката,
 той ще булката дж земи.

Но Стоянъ и това сторилъ :

Извади сабя френгия
 бръкна въ куюм джубеви,
 извади *кривъч* алтъни
 на сабята ги насипа
 и сабята си въртеши

.....

„Която й сига булката
 алтънители дж си збире“.

(Слушана отъ Баба Димитрица Пановката, Сливенъ).